

Dotnet architect

Bartosz Sendek

December 2, 2021

1 Introduction

2 Data consistency

Mocna spójność W aplikacjach dystrybuowanych dane są rozmieszone na osobnych storeach. Nie używamy wtedy mechanizmu locków transakcyjnych gdyż powołałoby to znaczny overhead. W standardowym modelu mówimy o mocnej spójności- zmiany muszą być atomowe albo wszystkie zajdą albo żadna. W cloudzie używamy tylko mocnej spójności jeżeli na pewno dzieje się to w obrębie jednego storea i plusy przwyższają problemy skalowalności. Mocną spójność można implementować używając NoSQL baz. Używa się wtedy quorumów i wersjonowania.

Note: Nie wszystkie dane powinny być traktowane tak samo. Krytyczne dane mogą być traktowane pod względem spójności inaczej niż dane pomocnicze w zależności od wymagań biznesowych.

Spójność ewentualna W przypadku dystrybuowanych systemów zazwyczaj chcemy żeby w miarę propagacji w czasie danych aplikacje mogły wciąż używać swoich wersji tych danych. Twierdzenie CAP mówi że system dystrybuowany może zaimplementować tylko 2 z poniższych cech w tym samym czasie:

- Spójność
- Dostępność
- Tolerancja partycjonowania

Aplikacja musi w krytycznych obszarach wykrywać niekonsekwentność danych i obsługiwać swoją logiką tego typu błędy. Spójność ewentualna jest również konsekwencją cacheowania danych. Jeżeli aplikacja przetrzymuje dane w cache'u ma dane które są w starym stanie. Ważne jest ustawianie expiration policy lub Cache Aside pattern. Jest to implementacja istniejącego w większości cachey pojęć:

- Read-through- jeżeli w cacheu nie ma zczytaj bezpośrednio z bazy

- Write-through- wpisz do cachea i cache od razu do bazy. Operacja czeka aż zapisze się do bazy dlatego nie poprawia to performance'u zapisu.
- Write-Behind poprawia performance zapisu, po pewnym czasie (ex: 10 sekund, 10 minut, 10 dni) dane są asynchronicznie zapisywane do bazy.

Więcej patrz [https://docs.microsoft.com/en-us/previous-versions/msp-n-p/dn589799\(v=pandp.10\)](https://docs.microsoft.com/en-us/previous-versions/msp-n-p/dn589799(v=pandp.10)).

Takie rozwiązanie nie zapewnia spójności danych ale zmniejsza prawdopodobieństwo jego wystąpienia. W przykładowej aplikacji użytkownik kupuje na ecomie produkt który został wyprzedany. Ilość egzemplarzy w magazynie nie została zpropagowana do frontu z którego użytkownik korzysta. System powinien wtedy zorientować się i poinformować użytkownika o problemie w momencie zakupu. Innym rozwiązaniem (w przypadku większej dystrybucji systemu gdzie w składaniu zamówienia nie ma SOT) zamówienie powinno zostać oddalone do kolejki zamówień i tam logika powinna sprawdzać czy istnieje dostępna liczba egzemplarzy i w razie jej braku poinformować użytkownika o anulowaniu zamówienia.

Idempotencja W przypadku błędu komunikacji, upadku maszyny pojawia się inny problem. Błędy takie są tymczasowe i serwis powinien ponawiać próby wykonania zadania. Istnieje możliwość wykonania wtedy operacji podwójnie. Operacje takie powinny być idempotentne. To znaczy wykonanie tej samej operacji dwa razy powinno wynikać z tym samym stanem systemu. W przypadku sytuacji z natury nie idempotentnych jak na przykład wykorzystanie zewnętrznego serwisu płatności wprowadza się sztuczną idempotentność przypisując się każdej operacji ID i upewnia że id nie istnieje już w systemie. Technika ta nazywa się de-duping. W przypadku gdy aplikacje modyfikują te same dane system upewnić że modyfikacje te nie wchodziły ze sobą w konflikt. Nie myślimy wtedy o CRUDzie a o atomicznych operacjach patrz CQRS i ES.

Jako cache używane są szybkie bazy danych jak na przykład key-value Redis.

3 Data Replication

Replikacja między data storeami.

Master-Master serwisy lub kopie tego samego serwisu mają oba SOT. Konflikty są rozwiązywane logiką. Master-subordinate tutaj jeden serwis może modyfikować dane, a reszta ma je w wersji jedynie read-only.

4 JWT

JSON Web Token- JWT to otwarty standard definiujący bezpieczny sposób komunikacji informacji między senderem a receiverem. Jest stworzony w formacie JSON i podpisany kryptograficznie by potwierdzić oryginalność. JWT składa się z 3 części.

- Header

- Payload
- Signature

Header zawiera metadane o typie danych i algorytmie używanym do enkrypcji. Składa się z trzech części: metadanych dla tokenu, typu sygnatury i algorytmu kryptograficznego. Składa się z dwóch pól:

```
{
  "typ": "JWT",
  "alg": "HS256"
}
```

przykładowy JWT header. Payload reprezentuje faktyczną informację przesyłaną w formacie JSON.

```
{
  "sub": "1234567890",
  "name": "Joydip Kanjilal",
  "admin": true,
  "jti": "cdafc246-109d-4ac9-9aa1-eb689fad9357",
  "iat": 1611497332,
  "exp": 1611500932
}
```

Payload zawiera claimy- customowe i zarezerwowane. Lista zarezerwowanych claimsów.

Active Directory authority Celem będzie stworzenie API autentykowanego JWT.

Klient dostaje token z AD. następnie z każdym połączeniem token jest używany aby autentykować klienta w API. AD jest darmowym featurem azure. Rejestrujemy aplikację w AD, Audience w JWT to resource ID. Dodajemy konfigurację w configure services. Tenant ID to unikatowy identyfikator active directory, idzie do authority

Microsoft identity platform to ewolucja AD i jest nieskoorelowana z ASP.NET Core Identity.

CSRF CSRF- cross site request forgery to atak w którym przeglądarka użytkownika jest używana do postowania forma z jednej strony na inną. Atak przebiega następująco: użytkownik loguje się do banku i dostaje token, następnie użytkownik używa formularza na stronie zewnętrznej który używa zapisanego tokenu by zrobić http request do banku. Atak uderza tylko w sposoby weryfikacji automatycznie podłączające token, nie działa w przypadku JWT.

XSS XSS- cross site scripting attack iniekcja w której skrypt wchodzi w stronę zaufaną. Doczytać tu trzeba. Atak pozwala przejąć cookies, session tokens.